

hele det Spørgsmaal, hvorvidt Underholdningspenge ere erlagte eller ikke, vil ordnes meget lettere, naar det er Børnefaderens Kommune, man henvender sig til, da denne vil kunne faae dette Punkt oplyst og, forinden den indlader sig paa at betale det afordrede Bidrag, kan falde Børnefaderen og afætte ham Forklaring om, hvorvidt det er betalt eller ikke. Jeg tror, at, saaledes som Vædringsforslaget lyder, vil det i de fleste Tilfælde ikke være til Børnemødrenes Gavn, idet de, naar de komme til Fattigkommunen, ville blive mødt med dette: Bevis eller — selv om man ikke vil gaa saa vidt, at man forlanger formelt juridisk Bevis i strengeste Forstand — staa Oplysning om, at De ikke har faaet Underholdningsbidraget! Og saaledes ville de jo blive stillede i det Tilfælde, at de maa anstille Undersøgelse om, hvor Børnefaderens Opholdskommune er. Jeg skalde derfor tro, at det vilde være rigtigt ikke at gjøre større Forandringer i det oprindelige Lovforslag end den førstnævnte, nemlig at man fritager hende for selv at besørge Udpantningen. — Det er imidlertid ikke min Mening med disse Bemærkninger at ville stemme mod Vædringsforslaget i det Hele, men kun at forbeholde mig et eventuelt Vædringsforslag til 3die Behandling. Det Andet, at Kvinden fritages for selv at besørge Udpantning forsøgt, hvilket jo ogsaa er et Hovedpunkt, tror jeg, man kan gaa ind paa, og jeg tror ogsaa, at der kan ydes hende en virkelig Hjælp ved at befri hende for dette, blandt Andet ogsaa i Henseende til den Tid, som den hele Historie vil medtage.

Tvede: Naar jeg har ønsket, at den Erstatning, der ved Lovforslaget er tiltænkt for Svangerskab og Barselsærd, skulde falde bort, saa er det grundet i den Betragtning, at man her kun vil hjælpe paa Børnet. Derefter maa Alt, hvad der ligger forud for Børnets Fødsel, holdes udenfor; det gjælder her kun om at hjælpe paa Børnets Opdragelse ved at fremkalde et Bidrag fra Faderens Side. Som Følge deraf var jeg nærmest stemt for, at begge disse Ord skulde falde ud, saaledes at der slet ikke gaves nogen Erstatning; men da der i Udvalget blev fremsat et Slags Mæglingsforslag om at give Erstatning for Barselsærden, naar det var første Gang, saa er jeg gaaet med til det, ikke fordi jeg finder det rigtigt, men fordi jeg haabede, at man derved skulde komme over denne Sten. Det principalt Rigtige er efter mit Syn dette, at man ikke blander sig i Noget af, hvad der ligger forud for Fødselen; det er kun Børnet, der skal

have den Hjælp, som Lovforslaget tilsigter at fremtvinge fra Faderens Side.

Ordføreren (Oxenbøll): Jeg skal blot, inden vi gaa til Afstemning, gjøre et Par Bemærkninger. Jeg vil først takke den høitærede Minister for den Belvillie, hvormed han har modtaget Udvalgets Forslag. Hvad Ministeren bemærkede til § 4 under Nr. 5 er et Hovedpunkt, men, dersom jeg opfattede den ærede Minister rigtigt, saa anbefalede Ministeren at vedtage hele Forslaget med den Forandring, at der skal staa, at hun kan søge Bidrag i den Kommune, hvori Børnefaderen opholder sig, i Stedet for i den Kommune, hvor hun selv opholder sig. Men naar den høitærede Minister til 3die Behandling stiller et Vædringsforslag derom, saa vil jo dette Spørgsmaal komme under Behandling, og jeg skal derfor ikke opholde det høie Thing med nærmere Smødegaaelse i den Retning. Efter min Erfaring tror jeg, det, praktisk taget, vil være ligesaa nemt og nemmere, saaledes som Udvalget har foreslaaet det. Men det kunne vi jo altsaa nærmere tale om. Kun en afsluttende Bemærkning til det meget omhandlede Vædringsforslag under Nr. 2, der er stillet af Mindretallet, skal jeg nu gjøre. Det er blevet saa grundig smødegaaet, at jeg vilde ønske, at Mindretallet vilde tage det tilbage. Kun den Bemærkning vil jeg gjøre, at i hele denne Diskussion har Mindretallet glemt Børnet. Det er Børnet og ikke Moderen, der tales om, og jeg synes, at den Bemærkning, der falder fra Udvalgets Formand (Sinnemann), var meget slaaende, nemlig den, at i det første halve Aar efter Børnets Fødsel saar Moderen Ingenting. Det er Børnet, der skal fødes og opdrages, og hvad enten Moderen er lidt mere eller lidt mindre værdig, bør dette ikke gaa ud over Børnet.

Styr: Jeg skal kun et Øieblik lægge Beslag paa Thingets Tid. Jeg skal ikke indlade mig paa nogen vidtløftig Diskussion om Forholdet mellem det Retlige og det Moralske, dertil vil der ogsaa udtræves mere Forberedelse, end jeg kan have her i Dag, men jeg skal dog tillade mig lige overfor den ærede Minister at udtale dette, at naar Forslaget nu er en videre Gjennemførelse af det, han betragter som en Retsgrundsætning, at begge Parter skulle være lige skyldige, saa indser jeg ikke, hvad der kan være til Hindre for ved denne videre Gjennemførelse paa dette enkelte Punkt at gjøre en saadan lille Udtalelse, som den, vi have foreslaaet. Tværtimod skal jeg til Slutning udtale, at naar Debatten har dreiet sig saa vidt om dette Punkt, maa det